

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 septembrie 2020

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Boris Schițco în numele inculpatului Iacub Iurie și de către avocatul Vlad Vlaicu în numele inculpatului Popov Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Popov Dumitru xxxx

Iacub Iurie xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.10.2018 – 18.03.2019;

Instanța de apel: 10.12.2019 – 18.02.2020;

Instanța de recurs: 14.05.2020 – 30.09.2020.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2019, *Popov Dumitru* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal și art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele, după cum urmează:

- în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal - 5 ani închisoare;

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 3 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 5 ani 1 lună închisoare.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 14 martie 2018, stabilindu-i definitiv pedeapsa 5 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Iacub Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal și art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele cu aplicarea

art.79 Cod penal, după cum urmează:

- în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal - 4 ani închisoare;
- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 3 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 4 ani 1 lună închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Cheltuielile judiciare suportate pentru expertizele efectuate în cadrul urmăririi penale au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Iacob Iurie la data de 03.07.2018, aproximativ ora 17:00, împreună cu Popov Dumitru și alte persoane, materialele în privința cărora sunt disjuse în procedură aparte, aflându-se la baza de odihnă amplasată pe stradela xxxx, manifestând cinism și obraznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței, în prezența mai multor persoane, pentru observațiile făcute de Bălănescu Andrei de a înceta tulburarea liniștii i-a aplicat acestuia intenționat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i dureri fizice, după care, când a intervenit Zavatin Ion în scopul curmării acțiunilor huliganice, i-a aplicat și ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, până când ultimul a pierdut cunoștința. Ulterior, continuând acțiunile sale ilegale, Iacob Iurie a scos pistolul de model "Bruni P-4" care-1 avea asupra sa, și îndreptându-l în direcția părților vătămate i-a ameninț cu răfuială fizică, exprimându-se cu cuvinte necenzurate.

Popov Dumitru la data de 03.07.2018, aproximativ orele 17:00, împreună cu Iacob Iurie și alte persoane, materialele în privința cărora sunt disjuse în procedură aparte, aflându-se la baza de odihnă amplasată pe stradela xxxx, manifestând cinism și obraznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței, în prezența mai multor persoane, pentru observațiile făcute de Bălănescu Andrei și Zavatin Ion de a înceta tulburarea liniștii le-a aplicat acestora intenționat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le dureri fizice. Ulterior, continuând acțiunile sale ilegale, Popov Dumitru a ridicat de la pământ pistolul de model "Bruni P-4", pe care Iacob Iurie la scăpat jos în timpul agresării lui Bălănescu Andrei și Zavatin Ion, și a efectuat 2 împușcături în direcția acestora.

Tot atunci și în același loc Iacob Iurie, Popov Dumitru și alte persoane, materialele în privința cărora sunt disjuse în procedură aparte, intenționat i-au aplicat lui Zavatin Ion mai multe lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1496 din 08.08.2018 fractura coastelor 6, 7, 8 pe dreapta fără deplasare, echimoză la nivelul hemitoracelui drept, fractura oaselor nazale cu deplasare cu edem posttraumatic al țesuturilor moi, echimoze și excoriație la nivelul nasului, edem posttraumatic al țesuturilor moi și echimoză la nivelul regiunii frontale, edem și echimoze periorbital bilateral, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrității corporale.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. *Procurorul*, prin care a solicitat casarea acesteia în partea pedepsei stabilite

inculpaților, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie numită o pedeapsă mai aspră și să fie dispusă încasarea în mod solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a sumei 2 448 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

3.2. Avocații Aurelia Oancea și Vlad Vlaicu în numele inculpatului Popov Dumitru, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) și art.287 alin.(3) Cod penal.

În motivarea apelurilor avocații au invocat că probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, partea apărării invocă că constatările instanței de fond precum că Popov Dumitru a aplicat victimelor intenționat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-le dureri fizice, se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Zavatin Ion, care consideră că urmează a fi apreciate critic, iar alte probe care ar demonstra faptul că Popov Dumitru a aplicat victimelor Bălănescu Andrei și Zavatin Ion lovituri nu există.

Cu referire la componența de infracțiune, partea apărării indică că inculpatul, Popov Dumitru nu a atacat și nu a lovit pe nici una din victime, acest fapt este demonstrat pe declarațiile tuturor martorilor care erau prezenți la data de 03.07.2018 la locul producerii faptelor imputate ilegal inculpatului, mai mult ca atât martorii au menționat că inculpatul Popov Dumitru a întreprins măsuri pentru a stopa acțiunile ilegale ale altor persoane.

În același context, referindu-și la constatarea leziunilor corporale la partea vătămată Zavatin Ion, în instanța de judecată, nu a fost constatat și demonstrată legătura de cauzalitate dintre fapta inculpatului, Popov Dumitru și urmările suferite de victima Zavatin Ion, or este constatat cert faptul că inculpatul nu a lovit în victima Zavatin Ion, iar simplul fapt că era prezent la locul unde au fost cauzate urmările constatate prin raportul de expertiză menționat, nu demonstrează legătura de cauzalitate necesară pentru existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Din probele examinate se constată cert că acesta a întreprins acțiuni pentru a stopa și a curma săvârșirea de către alte persoane a atacului și bătăii în general.

De asemenea, partea apărării susține și că în acțiunile inculpatului Popov Dumitru lipsesc semnele laturii obiective a infracțiunii de huliganism agravat, constatat prin declarațiile tuturor martorilor care au menționat în primul rând că Popov Dumitru nu a încălcat ordinea publică, acesta nu a dansat pe masă, nu a spart pahare și sticle și nu s-a certat cu nimeni și nici nu a folosit cuvinte necenzurate și vulgare în raport cu victimele Bălănescu Andrei și Zavatin Ion, mai mult ca atât acest fapt este confirmat și prin însăși declarațiile victimelor.

Nu s-a demonstrat că Popov Dumitru nu a aplicat violența și nici lovituri asupra victimelor, nu a aplicat arma pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății victimelor, or toți martorii indică faptul că împușcăturile au fost efectuate în sus- vertical pentru a stopa conflictul și bătaia care a avut loc între alte persoane și victime, la fel și victimele nu pot menționa cu exactitate în ce direcție au fost efectuate împușcăturile, or, ei nu

au suferit în urma acestor împușcături.

Cu referire la latura subiectivă, apărarea consideră că nu este întrunită menționând în acest sens că nu a manifestat ne respect față de societate, din contra a avut intenția de a curma conflictul creat între părțile vătămate și alte persoane. Inclusiv că împușcăturile au fost efectuate cu scopul de a stopa și curma cearta și bătaia, nimeni nu a indicat că Popov Dumitru, a împușcat în direcția părților vătămate.

Astfel, consideră că în speță s-a dispus condamnarea dublă pentru una și aceeași faptă presupusă, în acțiunile inculpatului Popov Dumitru lipsind latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) și 287 alin.(3) Cod penal, context în care solicită casarea integrală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, apelurile declarate de către avocații Aurelia Oancea și Vlad Vlaicu în numele inculpatului Popov Dumitru au fost respinse, ca nefondate, a fost admis apelul declarat de către procuror, cu casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor judiciare, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: *Popov Dumitru* a fost constatat vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(2) lit. e) și 287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele după cum urmează:

- în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, pe termen de 6 ani închisoare;
- în baza art.287 alin.(3) Cod penal, pe termen de 4 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Popov Dumitru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 7 ani închisoare.

În baza art.85 alin.(1), (3) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 martie 2018, stabilindu-i definitiv pedeapsa 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Iacub Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal și art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele cu aplicarea art.79 Cod penal, după cum urmează:

- în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal – 4 ani 6 luni închisoare;
- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 4 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 6 ani închisoare.

S-a dispus încasarea de la Popov Dumitru și Iacub Iurie în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2 448 lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin.(2) și 287 alin.(3) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpații Popov Dumitru și Iacub Iurie nu și-au

recunoscut vinovăția, vina acestora este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina acestora rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Colegiul penal a conchis că partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului, fiind reținut că, acțiunile inculpaților au fost intenționate, reieșind din caracterul vătămărilor cauzate, numărul loviturilor aplicate.

Cu referire la motivele invocate în cererile de apel înaintate în interesele inculpatului Popov Dumitru, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Popov Dumitru, or, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale avocaților reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) și art.287 alin.(3) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunilor incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpaților Popov Dumitru și Iacub Iurie în comiterea infracțiunilor incriminate.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dublilor rezonabile vina inculpaților Popov Dumitru și Iacub Iurie și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părților vătămăte Zavatin Ion și Bălănescu Andrei, declarațiile martorilor Postolache Alexandru, Bodaci Cristina, Roșu Alexandru.

Totodată, vina inculpaților Popov Dumitru și Iacub Iurie se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.07.2018 și planșele fotografice ale acestuia (f.d.21-22, vol. I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 21.07.2018 (f.d.52-53, vol. I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 01.08.2018 (f.d.54-55, vol. I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din data de 22.08.2018 (f.d.60- 61, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.201802D1496 din 08.08.2018 (f.d.67-68, vol. I); procesul-verbal de percheziție din data de 08.08.2018 (f.d.80-81, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3709 din 23.08.2018 (f.d.205- 207, vol. I).

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101

Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților Popov Dumitru și Iacub Iurie încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Popov Dumitru și Iacub Iurie a infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal „*huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale și sănătății*” și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane*”.

Instanța de apel a reținut că, declarațiile inculpaților Popov Dumitru și Iacub Iurie, privind nevinovăția acestora în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părților vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate.

În acest context instanța de apel a reținut că, declarațiile martorilor Roșu Alexandru, Bodaci Cristian și Postolachi Alexandru, audiați în cadrul cercetării judecătorești, care pretind că inculpații Popov Dumitru și Iacub Iurie nu au lovit paznicul (partea vătămată Zavatin Ion) le apreciază subiective și părtinitoare, or aceștia, fiind amici, cunoscuți ai inculpaților, încearcă prin declarațiile lor să-i ajute pe Popov Dumitru și Iacub Iurie să evite răspunderea penală pentru faptele comise.

În această ordine de idei, instanța de apel a reiterat poziția instanței de fond, care corect a constatat că prezența acțiunilor infracționale ale inculpaților este probată prin declarațiile părții vătămate Zavatin Ion, care a indicat direct asupra aplicării violenței fizice asupra sa de către Popov Dumitru, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D1496 din 08.08.2018, prin care s-a constatat prezența vătămărilor corporale medii la partea vătămată Zavatin Ion, precum și faptul aplicării violenței fizice asupra lui Zavatin Ion este indicat și în declarațiile părții vătămate Bălănescu Andrei.

De asemenea, instanța de apel a remarcat și faptul că apreciază ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe bazate pe declarațiile inculpaților Popov Dumitru și Iacub Iurie date în cadrul urmăririi penale, or aceștia au susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale în ședința de judecată a instanței de apel, astfel, fiind audiați în calitate de învinuiți la data de 23.08.2018, în prezența apărătorului, Popov Dumitru a declarat, că *”Bălănescu Andrei l-a lovit cu palma pe Iacub Iurie pentru că acesta a vorbit urât în adresa lui, după care Iu. Iacub l-a lovit pe Bălănescu cu pumnul, iar când acesta a căzut la pământ Iacub a început să-i aplice lovituri cu picioarele (f.d.132, vol. I). Tot Popov Dumitru, fiind audiat la data de 28.09.2018, a declarat că, a văzut cum Iacub Iurie a lovit în Bălănescu Andrei, dar nu poate spune precis în privința lui Zavatin Ion - a fost o lovitură cu pumnul în față, iar jos la pământ nu poate spune precis, posibil a mai lovit”(f.d.202, vol. I), iar fiind audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit la data de 04.09.2018 în prezența apărătorului, Iacub*

Iurie a declarant, că ”*Popov Dumitru a lovit în persoana în care a lovit și el, dar nu a văzut dacă a lovit în paznic, nu ține minte cine a mai lovit în acele persoane*” (f.d.199, vol. I), constatând că aceste declarații sunt confirmate prin alte probe obiective studiate în cadrul cercetării judecătorești a cauzei, fiind admise ca probe în cadrul procesului dat.

Totodată, instanța de apel a menționat că declarațiile martorilor Morari Severin și Iacub Anatolie, audiați în cadrul instanței de fond, instanța de apel nu le-a reținut ca fiind relevante speței, or aceștia nu au fost martori oculari la cele întâmplate, iar circumstanțele relatate li sau făcut cunoscute din cele povestite de alte persoane.

Instanța de apel a ajuns la convingerea că, la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, careva încălcări nu au fost identificate, instanța de fond corect a apreciat starea de fapt, și just a conchis asupra existenței în acțiunile lui Popov Dumitru și Iacub Iurie a elementelor infracțiunii prevăzute de art.art.152 alin.(2) lit. e) și 287 alin.(3) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate de procuror, reieșind din prevederile art.art.227-229, 143 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.201802P2310 din 06.07.2018; raportului de expertiză judiciară nr.201802D1496 din 08.08.2018 și raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3709 din 23.08.2018, în mărime de 2 448 lei, urmează a fi suportate de inculpați.

5. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare:

5.1. *Avocatul Boris Schițco în numele inculpatului Iacub Iuri*, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea executării acesteia, prin prisma art.90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat a menționat că, instanța de apel eronat a aplicat executarea reală a pedepsei închisorii, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, aplicându-i o pedeapsă inechitabilă. Stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde va condiționa gradul influenței pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului. Instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-a expus din care motiv a aplicat o pedeapsă mai aspră, deoarece în cauză nu sunt impedimente pentru aplicarea pedepsei cu închisoare, cu dispunerea suspendării condiționate și stabilirea unui termen de probă.

La fel, instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținute la baza condamnării probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe administrate pe învinuirea adusă lui Iacub Iuri.

5.2. *Avocatul Vlad Vlaicu în numele inculpatului Popov Dumitru*, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea achitării inculpatului, din motiv că acțiunile nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra vinovăția lui

Popov Dumitru în săvârșirea infracțiunilor imputate.

La fel, consideră că, sentința de condamnare nu poate fi adoptată numai în baza declarațiilor părților vătămate, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste declarații propuse de acuzare nu se află în coroborare cu restul probelor propuse de acuzare, învinuirea înaintată în comiterea infracțiunilor incriminate este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Recurentul subliniază că, instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță în privința inculpatului, fără o apreciere corespunzătoare în parte a probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelanților și circumstanțele cauzei.

Susține, că instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor și aprecierea acestora cu unele fraze de ordin general, însă o analiză separată a fiecărei probe atât a învinuirii cât și a părții apărării, nu a fost efectuată.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Boris Schițco în numele inculpatului Iacub Iuri.

Din esența conținutului recursului declarat, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând faptul că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, menționând și faptul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în acest sens invocând incidența la caz a temeiurilor de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, considerând decizia recurată ca neîntemeiată și ilegală, pledând pentru stabilirea unei pedepse mai blânde, cu aplicarea art.90 Cod penal, Colegiul penal constată că argumentele invocate în conținutul acestuia sunt neîntemeiate și nu justifică necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, la examinarea cauzei instanța de

apel a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea atacată fiind expuse clar motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele cauzei care în opinia părții apărării justifică menținerea sentinței, însă instanța de recurs verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în recurs, ajunge la concluzia că simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale.

Astfel, Colegiul penal reține că, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, de prevederile art.art.7, 61, 75, Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, pedeapsa stabilită de instanța de apel inculpatului Iacob Iuri a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

Colegiul penal menționează că, așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este neîntemeiată, faptul că inculpatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Iacob Iuri a unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că inculpatului Iacob Iuri i-a fost stabilită neîntemeiat o pedeapsă cu închisoare, or, la individualizarea pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 alin.(1) Cod penal și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii în limitele sancțiunii normelor incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Boris Schițco în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Vlad Vlaicu în numele inculpatului Popov Dumitru.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării indică în calitate de temeiuri pentru declararea recursului, prevederile pct.6), 8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul penal menționează că, conform art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă avocatul Vlad Vlaicu, indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanță de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

La acest capitol, Colegiul penal, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocat în numele inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct.5.2. din decizie), în raport cu apelul declarat și textul deciziei, constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel și în cadrul ședințelor de judecată, iar instanță de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea faptelor imputate, concluzii descrise detaliat în pct.4.1. al prezentei decizii.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de 20 a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea asupra tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în această cauză. Investită cu o situație de fapt, instanță de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului verificat și a concluzionat corect ca acesta se circumscrie încadrării juridice în baza art.art.152 alin.(2) lit. e), 287 alin.(3) Cod penal, potrivit cărora inculpatul a fost condamnat.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că instanță de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate și anume, declarațiile inculpaților, ale părților vătămate, ale martorilor și actele cauzei: raportul de expertiză judiciară nr. 201802D1496 din 08.08.2018 (f.d.67-68, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3709 din 23.08.2018 (f.d.205- 207, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3709 din 23.08.2018 (f.d.205-207, vol. I), pe care le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane și art.287 alin.(3) Cod penal - huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.*

Astfel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanță de apel, judecând apelurile declarate a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probatoriului administrat și conform materialelor din dosar și just a conchis asupra menținerii concluziei primei instanțe. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, aceasta fiind legală și întemeiată, cu specificarea motivelor pe care a fost întemeiată soluția adoptată.

Instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recurentului, precum că, *”acțiunile infracționale ale inculpatului au constituit un tot întreg, ce nu poate fi separat sau divizat distinct în huliganism și acțiuni de vătămare a integrității corporale...”*, din considerentul că vinovăția inculpatului Popov Dumitru este dovedită prin probe pertinente și concludente indicate atât în sentința, cât și în decizie, descrise mai sus.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze că, soluția instanței de apel coroborează cu prevederile art.131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nicio persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, etc. Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Acțiunile huliganice, săvârșite de două sau mai multe persoane, cu urmările prevăzute la art.151 și 152 Cod penal, se încadrează în sensul art.287 alin.(2) Cod penal și art.151 alin.(2) lit. d) și respectiv, art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4.3).

Acțiunile huliganice au fost comise cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, corect fiind calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Prin urmare, din circumstanțele descrise supra se dovedește indubitabil vinovăția inculpatului Popov Dumitru în săvârșirea infracțiunilor de care a fost recunoscut vinovat, astfel este corectă situația de fapt stabilită de către instanțele de fond, precum și calificarea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct.12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Popov Dumitru în baza art.287 alin.(3) și art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlad Vlaicu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Boris Schițco în numele inculpatului Iacub Iurie și de către avocatul Vlad Vlaicu în numele inculpatului Popov Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, în cauza penală privindu-i pe *Popov Dumitru xxxx și Iacub Iurie xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac